

FITXA PER A TREBALLAR EL MUSICAL

Amb aquesta activitat treballem

Conèixer situacions de mancances bàsiques que sofreixen altres persones en salut i educació.

Cercar solucions als problemes.

Els valors de la solidaritat, el compromís i la cooperació.

ODS: **3 i 6** en aparèixer, en primer lloc, un problema de salut, relacionat, fonamentalment, amb l'aigua contaminada i **10**, en tot el referent a la desigualtat econòmica que es reflecteix i que causa aquests problemes.

[Coneix els ODS.](#)

Durará

Una sessió.

Necessitarem

Conte o Vídeo: El Musical.

Cicles 1,2,3

Consideracions prèvies

Els autèntics Superherois han de tenir una sèrie de capacitats que els permetin estar pendents de les persones i resoldre els problemes que se'ls plantegin. Han d'aprendre a observar, analitzar circumstàncies, informació, història, ...

Poden posar en pràctica aquestes capacitats analitzant la informació que apareix en la història i sempre, ajudar altres persones a sensibilitzar-se amb el que han après d'ella.

Hi ha diversos ensenyaments importants que sorgeixen d'aquest conte:

- És important sensibilitzar-se del que succeeix en el món, però anar més enllà, intentant buscar la nostra implicació amb possibles solucions.
- Prendre consciència d'allò que fem malament per tal de canviar-ho.
- Ser conscients que a vegades, fer costat a altres persones, pot suposar-nos incomodats, però hem de superar-les.

Desenvolupament

Llegir el conte o visionar el vídeo.

Prova d'atenció (opcional, depenent de l'edat de la classe)

En finalitzar, i depenent de l'edat de la classe, podem iniciar una ronda de preguntes per a assegurar-nos que han comprès el seu contingut.

Hauran de respondre si les següents afirmacions són Veritables o Falses:

- La gent a Haití estava emmalaltint i morint per una malaltia anomenada còlera.
- Les persones emmalalteixen de còlera per no tenir aigua potable per a beure.
- En Súper Pepo i la seva colla van descobrir que no podien fer res per ajudar els nens i les nenes d'Haití.
- En Lucas es va posar molt content quan va sentir la idea de fer un Musical perquè a ell li encanta actuar.

- En Lucas no va poder actuar en el Musical perquè li feia molta vergonya, a pesar que sabia que amb això ajudaria als nens i les nenes d'Haití.

Cal reflexionar

Reflexionar sobre el contingut del conte, a partir de preguntes com aquestes:

- Quants personatges apareixen en el conte? Recordeu els seus noms?
- Què va escoltar en Pepo a la ràdio que passava a Haití?
- Què va fer en Pepo l'endemà? Què descobreix sobre els Drets dels nens i les nenes?
- Per què el còlera afecta a les persones pobres? Coneixeu alguna altra malaltia en la qual passi el mateix?
- És important que en Súper Pepo ho expliqui a la seva colla? Per què?
- Creieu que si no haguessin treballat tot el grup en equip haguessin aconseguit fer el musical?
- Alguna vegada us passa com a en Lucas, que us fa vergonya fer alguna cosa? Per què en Lucas decideix, al final, participar en el musical?
- Què hem après dels personatges d'aquesta història?
- A quin Supermalvat identifiqueu en aquesta història malgrat no aparèixer directament en ella? Justifiqueu-ho.

EL MUSICAL

Ahir vam tenir una funció a l'escola que va ser d'allò més emocionant. Cap dels meus amics del barri té al seu "col·le" una sala d'actes tan gran com la del nostre. El primer dia que vam pujar a l'escenari per assajar el nostre musical ens vam espantar una mica en veure totes aquelles files de butaques buides davant nostre. Hauríem de treballar molt per omplir la sala. Així ho vam fer, i quan va arribar la funció totes les entrades s'havien venut!

La professora ens va dir que no podíem treure el cap entre les cortines, però no vam poder resistir i ho vam fer amb molta cura per un dels laterals del teló.

Tots els nostres companys i companyes eren allà, i també les nostres famílies i els nostres amics. Estàvem molt nerviosos, però també molt emocionats perquè havíem aconseguit alguna cosa important: ajudar moltes persones que ho necessitaven... Però us explicaré com va començar tota aquesta aventura, fa un parell de mesos:

Jo ja m'havia ficat al llit, però des de la meva habitació sentia la ràdio que la meva mare tenia encesa. Parlaven d'un país, Haití, on un munt de gent estava emmalaltint i morint pel còlera. Una malaltia que, segons deien, només afecta els més pobres.

- No hi ha dret -va dir la meva mare.

No podia dormir, perquè em van venir moltes preguntes al cap que em van deixar molt preocupat.

Quina malaltia és aquesta que només afecta els pobres? És que visita els bancs i si tens menys d'una quantitat de diners al teu compte t'afecta? Jo vaig tenir por, perquè acabava de comprar-me un joc de la consola i la meva guardiola s'havia quedat buida.

I per què la mare havia dit "no hi ha dret"? A casa, alguna vegada m'han dit que tinc obligacions i drets. Jo sempre intento tenir més drets, però mai havia pensat que hagués de demanar el dret de no estar malalt.

Mare meva! A veure si entre això i la guardiola buida tindrè problemes?

L'endemà em vaig dedicar a investigar. A l'Acadèmia de Superherois tenim un lema: davant de qualsevol dubte, busca informació. El primer que vaig descobrir em va sorprendre i alhora em va fer enfadar.

Resulta que el còlera sorgeix on no hi ha canonades per a l'aigua neta ni clavegueres per a la bruta. Per això afecta els més pobres!

Però, a més, és fàcil de guarir, només es necessita aigua! Quina medicina tan barata! Com és possible, doncs, que hi hagi tantes persones malaltes? Aquí si obres l'aixeta surt tota l'aigua que vulguis.

Em vaig posar molt trist en adonar-me de l'injust que era tot. Les persones més pobres emmalalteixen perquè viuen en llocs sense aigua potable i sense clavegueres.

I tot allò dels drets? Vaig descobrir, doncs, que les coses més importants com la salut, el menjar o el poder anar a l'escola no les tenim tots els nens i nenes des que naixem.

Quan vaig mostrar la informació als meus companys i companyes i els vaig explicar això d'Haití i el còlera, no s'ho podien creure.

Hi havia amb nosaltres na Sandra, la germana gran de n'Emma, i ens va

dir:

- Vivim en un món injust, on moltes persones no tenen ni els drets més elementals.

- I què podem fer nosaltres? -vaig preguntar.

N'Emma, que és molt impulsiva, va dir de seguida:

- Hem d'anar a Haití!

Tots la vam mirar sorpresos.

- Emma, tenim vuit anys, no podem viatjar fins allà.

- Llavors? Hi ha d'haver alguna manera de poder ajudar-los.

Na Sandra va dir:

- Per això hi ha les ONG. Podríem recaptar diners i lliurar-los-els per ajudar a aquestes persones a frenar i curar la malaltia.

- Amb els diners de les nostres guardioles n'hi haurà prou? -vaig preguntar.

- No -va dir na Sandra-. I, a més, això ho ha de saber molta més gent. Hem de pensar en alguna cosa que faci que moltes persones col·laborin.

- Ja ho tinc! Ja ho tinc! Un musical! -va dir n'Emma. A ella li encanta ballar i cantar, i ho fa molt bé des que era petita.

A tot el grup li va agradar molt la idea, així és que de seguida vam anar a parlar amb la professora. Quan li vam explicar tot, es va quedar mirant-nos fixament durant una estona, molt sorpresa:

- Em sembla una idea genial. Podeu fer un musical amb cançons sobre els drets dels nens i les nenes. Jo us ajudaré en tot el que necessiteu.

En realitat, a en Lucas no li va fer cap gràcia la idea. És molt tímid. Quan la professora li pregunta alguna cosa a classe sempre es posa vermell, comença a suar i li costa molt començar a parlar. Imagina't posar-se a cantar i ballar davant d'un munt de persones!

Durant la primera setmana de preparatius no vam veure aparèixer en Lucas cap dia. Fins que una tarda en Lucas va demanar ajuda a n'Emma. Volia que l'acompanyés a comprar un regal per a la seva germana. És tan vergonyós que sabia que si no trobava el que buscava a la botiga i havia de demanar ajuda o consell, no seria capaç de dir-ho al dependent.

N'Emma el va acompanyar, però en Lucas va trigar tant a triar el regal que se'ls va fer una mica tard.

- Les set! Fa una hora que hauria de ser a l'assaig! -va dir n'Emma-. Avui era el repartiment de papers i havíem de comentar cadascú les nostres preferències.

- Perdona, Emma. Per culpa meva, a més d'arribar tard et quedaràs sense el paper que t'agrada.

- Tranquil, Lucas. L'important és participar en el musical, el paper és el de menys. Demà ens veiem a classe!

N'Emma va marxar corrents i en Lucas es va quedar pensant en el que havia passat: per ajudar-lo, havia perdut un paper i ell, per una mica de vergonya, no era capaç de participar en una funció que ajudaria moltes persones.

L'endemà, en Lucas es va presentar a l'assaig i es va unir al grup. Li va tocar un paper d'arbre, l'únic que quedava.

El dia de la funció estava tremolant, nerviosíssim. Per tranquil·litzar-se va pensar que ell ho estava passant malament, però que allò seu no era res

comparat amb el que patien les persones malaltes a Haití. Elles mereixien que s'esforcés a superar les seves pors.

En acabar ens van aplaudir! Durant deu minuts, sense parar! Però quan la professora va anunciar el total dels diners recaptats va ser quan es va sentir l'aplaudiment més fort. Tots els que érem allà ens sentíem molt orgullosos del que havíem aconseguit. L'esforç havia valgut la pena.

I en Lucas ens va ensenyar que els autèntics Superherois no són els que mai tenen por, sinó els que, com ell, s'enfronten a la por per ajudar els altres.